

נפלוות הפסח

פנינים נפלאים מאוצרותיו של הגאון הרוב ייבע עוזי שליט"א
ראש מוסדות "אור יצחק"

מתי היה התעללות במצרים וכי צד היה

לאחר מכת "ארבה" נאמר בפסוק (פרשת בא) "ולמען תספר באזני בנה ובן בנה את אשר התעללת במצרים ואתאותו אשר שמותי בהם וידעתם כי אני ה". וכואלה יש להבין ממה דוקא במקצת ארבה הקדוש ברוך הוא אומר בלשון "אשר התעללת במצרים", וכי בשאר המכות כונן דם, צפרדעים וכו' לא היה זהם למצרים התעלות וסביר? ונראה בס"ד לברור ע"פ מה שאמרו רבתינו ז"ל שכאשר הקב"ה אמר לארבה שיצא מצרים, אז מלבד הארץ שהו מוסתרים בתהיהם יצאו גם הארץ שחיו כבושים באוכלים שלהם (והובא בריש"י על הפסוק "לא נשאר ארבה אחד פ"ט עיין שם). וא"כ אין לך צחוק ולעינות מהמצרים יותר מזה, שהרי המצרים אמרו, טוב הם אוכלים לנו את תבאותינו אך עוד כמה רגעים מסטר נאכל אתם כלל היו כל געגעים בתבליניםמושבחים וערבים לחיר, אך מיד כאשר ציווה שילך הארץ, הילך הארץ גם מה שהיota בתוך התבשילים ומأكلיהם. ולפי הביאור הזה גם יבואר מה דחקשו המפרשים, שמדווע הווצרוק הקב"ה במקצת הארץ להרבותם עד כדי "ויכס את עין הארץ" הלא לכ"א די בכמה אחדים שייכלו להם את המאכלים שלהם ולא היה צריך יותר מזה? ולפי דרכנו ATI שפיר, דכיוון שרצה הקב"ה להתעלל למצרים הרבהם הרבה אותם עד כדי כך שיקחו מהם לתבשילים למאלם, אך בסוף גם אתם אלו שהיו בתוך הסירים שלם פרחו מהם. וא"כ מובן ג"כ מה שהחקשו המפרשים הרבהם, הלא כל מכה ומכה שהקב"ה הכה למצרים יש בהם נגד מודה, מה שהם עשו לנו דבריהם לא טובים הקב"ה החזיר להם ע"ז. אך במקצת ארבה איזה מודה נגד יש בה?! ולפי דרכנו ATI שפיר, דכיוון שהמצרים העבידו את ישראל בחומר ובלבנים, ואמרו להם לבנות את פתום" ואת רעומס" שאמרו חז"ל בגמרא מסכת סוטה (יא). שם כל מה שהוא עובדים למחורת היה נופל, ולכן קבלו מודה שיעבדו לטבל ולמלוח את הארץ בתבלינים המיוחדים וערבים, ולבסוף כל עבודותם הלהקה לדרי, כיון שעשו כן ליודים.

הקב"ה מצלנו מידים

נאמר בפסוק "אנכי ה' אלוקיך אשר הוציאתיך מארץ מצרים מבית עבדים" (פ' יתרו). ואיתא בזוהר הקדוש, אמר אחד התלמידים לרשב"י יש לי שאלה לשאול על פסוק זה, אלא שחושש אני שאמ אשאלה תקפיד עלי ולכן אני שואלה. ענה רשב"י, שאל בני ולא אקפיד עלייך. ענה אותו תלמיד ושאל, למה ומדוע חזר הקב"ה ואמר "אנכי ה' אלוקיך אשר הוציאתיך מארץ מצרים" וכו', פעמים רבות ומשתבח ומתפאר בזה תמייך, והלא חייב הוא להוציאם מארץ מצרים וזה משומש שנשבע לאברהם אבינו ע"ה בברית בין הבתרים, כמו שכתוב "ועבדום ועיננו אותן ארבע מאות שנה ואחרי כן יצאו ברוכש גדול", ועוד שהרי עלי דעת בן הורידם למצרים, וא"כ מה המקומות הזה ומדוע הקב"ה מושתחה ומ�파ר ביצאתם עם ישראל ממצרים יהי הרא היה חייב להוציאם. ענה רשב"י, א"מ אמת הדבר כי נשבע הקב"ה לאברהם אבינו ע"ה שיזיא הוא את בניו ממצרים, מכל מקום הקב"ה לא נשבע שהזיא יוציא את העם ממו"ט שער טומאה, ובכ"ז הוציאם הקב"ה גם מיאלו השעריים, וכן הוסיף פעמים, לדמיו שהקב"ה הוציא את עם ישראל מארכבעים ותשע שער טומאה והכנים אל תוך ארבעים ותשע שער קדושה, ע"ב. ועל דבר מצרים" ארבעים ותשע פעמים, רומיו שהקב"ה הוציא את עם ישראל מארכבעים ותשע שער טומאה והכנים אל תוך ארבעים ותשע שער קדושה, ע"ב. והשאלה שאין זה מכובד וממן הרואין לאדם שנוטן מותנה לחברו שיחזור על טובתו כמה פעומים? רוצה לומר מה הרקע להזיא ע"פ הדין לא היה חייב לעשות את כל מה שעשה לישראל, ואם עשה זאת רצחה לרמזו לעם ישראל, הרי לכם כמה אהבה יש לי אליכם שהריה של א' אלוקיכם" כמו שאב עוזה הכל למן בנוvr ה' עשה הכל למן עם ישראל, ולכן על כל אדם להיזהר שלא יחתה לה' ואיזה ה' ישפי עליינו שפע ברכה וכל טוב. והגאון רומח"ל הקדוש זצוק"ל תירץ, שה' נשבע להוציאם מצרים, אך לא נשבע להוציאם מידיו שנה בשנה עד סוף כל הדורות מן הטומאה ששרוויים הם בה, והוא בכלל זאת עוזה זאת, ולא מתורת חיוב הוא אלא חסד ומיתנת חיים.

כח ה' לעולם בכל זמן וזמן

נאמר בפסוקים על מכת הצפדרעים "ויאמר משה לפרט התפער עלי ולעבדיך ולעמר להכרית הצפדרעים ממר ומבתיך רק ביאור תשארנה. ויאמר לאחר ויאמר ידברך למן תדע כי אין כה' אלוקינו". בפסוקים אלו שמעתי ממורן רבינו עובדיה יוסף זצוקללה"ה ביאוריפה, שכשמשה בא לפרטה, אמר לו פרעה יכול להיות שאתם יודיעים מותי הצפדרעים יגעו ומתי הם ילכו על פי חישוב טבעי, וא"כ זה לא מאות ה', שהרי אתם יודיעים מותי בתוא לעולם מכת צפדרע וא"כ מי יערב שמכה זו הינה מאות ה'. אמר לו משה רבנו ע"ה, מותי שתבקש מהם ילכו אני מסכים שכרי היה, אמר לו, מהר. וכן היה. מכאן רואים שהדרושים אפילו על פתחה של גהינם אינם חזרם בתשובה, פרעה היה מוכן לשוב ולהקל בשבייל לא לחזור בו, וכן היה שסביר את הצפדרעים עוד יום אחד והכל כדי לשוב בתשובה.

במוסדות "אור יצחק" ניתן להשיג את הספרים הבאים:

ליקוטי יוסף (הלהבה)

אמות קנה (הלהבות אמת ו舍�ר)

יב' פירות (פרשת שבוע)

דברי רנייאל (פרשת שבוע)

معدני המלך (שיעור מרן רבינו עובדיה יוסף זצוק"ל)

אבי בעורי (הלהבה)

לעוז ספרים וחוברות חסן
527149145